HORÁČEK

ROČNÍK 2019/2020 – ČÍSLO 2

ZŠ BRNO, HORÁCKÉ NÁMĚSTÍ 13

Vážení čtenáři,
právě čtete nové vydání našeho školního zpravodaje. Toto vydání je výjimečné hned ze dvou důvodů. Prvním je doba, ve které se většina událostí popisovaných v článcích odehrála. Jedná se o dobu, která všechny zaskočila a na kterou nebyl nikdo připraven. Doba, ve které se vzdělávání přesunulo do rodin a která přinesla, jak se objevuje i v některém článku, dokonce něco pozitivního. Druhým důvodem je pojmenování našeho zpravodaje, kterému naši pedagogové, asistenti a vychovatelé vybrali jméno Horáček. Postava Horáčka provází naši školu několik let, a možná právě proto v hlasování zvítězil.

Učitelé ZŠ Horácké náměstí

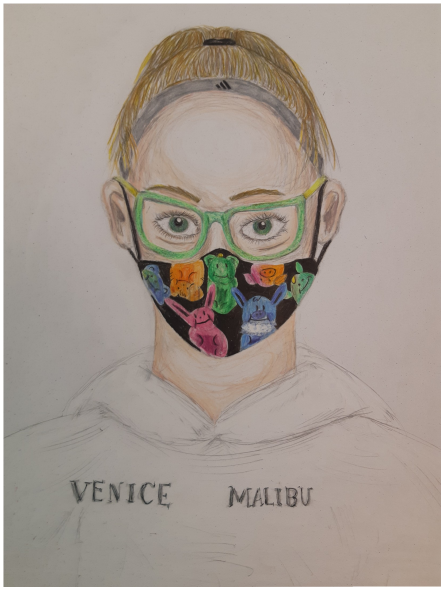

Kde nás najdete?

Horácké je otevřená škola

ZS_Horacke_13

www.zshoracke.org

skola@zshoracke.org

541 321 507

ZŠ Horácké v době distanční výuky

Od uzavření škol již uběhly dva měsíce. Stejně jako pro většinu jiných profesí přinesla karanténa a s ní nemožnost pracovat na svých pracovištích nové situace, které si v našem případě žádaly kompletní změnu výuky. Každý z nás se tedy snažil přijít na to, jaký styl výuky na dálku bude vhodný pro naše žáky. Následně jsme se o tom radili a vybírali nejvhodnější způsob distanční výuky, přičemž bylo třeba brát v úvahu mnoho faktorů jako například to, zda máme dostupné vybavení, jakými technologiemi jsou vybaveni naši žáci, zda mají přístup na internet apod. Na prvním stupni učí každou třídu primárně jeden vyučující, a výuku tak může přizpůsobit potřebám dané třídy. Na druhém stupni bylo třeba vymyslet systém, který propojí všechny učitele a žáky.

Bylo jasné, že při tak velkém počtu žáků není možná online výuka v jeden čas, a tak jsme se rozhodli pro výukový systém Moodle. Současně nahráváme výuková videa na náš YouTube kanál a pořádáme dobrovolné online konzultace. Přestože tato doba není jednoduchá a nikdo z nás se na ni nemohl předem připravit, přinesla s sebou spoustu výzev. Díky vzniklé situaci jsme získali nové zkušenosti a dovednosti, naučili jsme se lépe plánovat svůj čas, zdokonalili jsme se v práci s informačními technologiemi a ve využívání online vzdělávacích platforem. Část našich žáků se vrací do školy, kde budou moci znovu zažít to, po čem se jim stýskalo v době karantény. Také my se na naše žáky těšíme a připravujeme se na výuku nejen v oblasti ochrany zdraví.

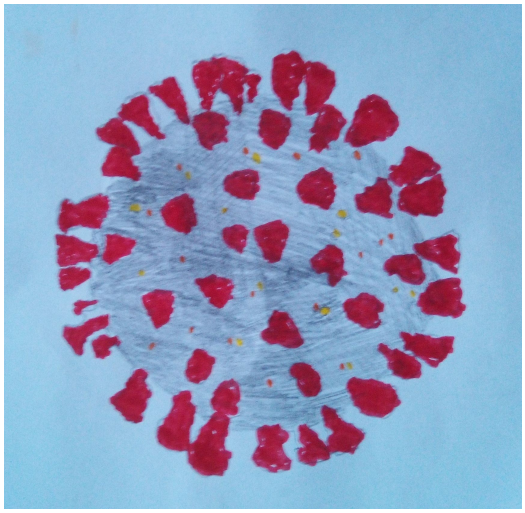

Martin Jelínek a Roman Růžička

Exkurze do firem v rámci kariérového poradenství

Nezbytnou součástí poradenství v oblasti kariéry je pro naše žáky již od 8. ročníku organizace exkurzí do firem, které doplňují teoretické informace, jelikož se jedná o získávání praktických zkušeností. Cílem je seznámit žáky s jednotlivými povoláními, zlepšit u nich představu o tom, co jednotlivá povolání obnáší, případně jim usnadnit výběr budoucího povolání. Účastníkům jsou představeny také střední školy, které připravují zájemce pro vykonávání dané profese. Žáci se na exkurzích dovídají různé informace, a to od managementu firmy až po výrobu, popř. konkrétní výsledek. Nejedná se vždy jen o výrobní firmy, ale v nabídce exkurzí je také získání poznatků o práci záchranáře, advokáta a jiných profesí. Nabídka exkurzí je velice rozmanitá, čímž otevírá žákům širší spektrum možností pro získání poznatků a zkušeností. Důležitou roli však hraje žákův zájem, účast na všech exkurzích je totiž dobrovolná. Výhodou těchto exkurzí je přímý kontakt s danou profesí, možnost zeptat se na doplňující informace přímo odborníka z praxe, získání komplexních informací o fungování firmy, o dané profesi od studia až po její vykonávání a v neposlední řadě hraje důležitou roli také vlastní zážitek.

Pro konkrétní představu jsme absolvovali exkurzi ve firmě JetSurf vyrábějící unikátní motorové surfy, s nimiž firma dobyla celý svět a na kterých jezdí známé osobnosti, jako je Lewis Hamilton a jiné osobnosti.

Tato exkurze byla určena především pro ty žáky, kteří se zajímají o technické a strojírenské obory. Kromě této exkurze se mohli žáci zajímající se o zdravotnictví zúčastnit exkurze na Zdravotnické záchranné službě Jihomoravského kraje v Brně Bohunicích. Žáci měli příležitost seznámit se s tím, co profese záchranáře obnáší. Dále zjistili, jaké jsou zapotřebí předpoklady pro výkon tohoto povolání. Žáci také navštívili nejmodernější výcvikové středisko pro záchranáře v naší zemi, kde se mohli podívat, jakým způsobem výcvik probíhá. V plánu je také navštívit Hasičský záchranný sbor Jihomoravského kraje v Brně. Cílem této exkurze bude upřesnění fyzických a psychických požadavků profese, dále požadavky na vzdělání, zda se lze na výběrové řízení nějak připravit, jak vypadá výcvik nováčka atd. V plánu jsou i další exkurze, např. do veterinární ordinace, architektonické kanceláře či do mateřské školy.

Roman Růžička

Z vánočního jarmarku k pomoci potřebným

Žáky, kteří se na naší škole dobrovolně angažují ve fungování žákovského parlamentu, čekala i v zimě školního roku 2019/2020 výzva s charitativním přesahem. Výtěžek z vánočního jarmarku jsme rozdělili, jak už je to v rámci školního jarmarku letitým zvykem, na tři rovné díly s tím, že jednu třetinu žáci tradičně věnují vybraným nadacím, třetinu peněz investují dle svých preferencí do vybavení školy a třetinu si ponechávají jednotlivé třídy ve svém fondu.

Členové žákovského parlamentu se angažovali v procesu nominací a následného hlasování při výběru charitativních organizací, které by žáci jménem naší základní školy podpořili.

Kromě finančních darů se naši žáci rozhodli svými vánočními výrobky potěšit také seniory v Domě Naděje v Brně-Řečkovicích.

Děkovné certifikáty uvedených organizací, jejichž zástupci snahu dětí pomáhat potřebným velmi ocenili, můžete zhlédnout na školním webu a Facebooku.

Všem zapojeným žákům, pracovníkům školy, rodičům a přátelům školy moc děkujeme, že jste součástí školních akcí a pomáháte šířit radost i starost o druhé.

Za celý tým žákovského parlamentu

Veronika Svedková

Celkovou částku 12 600 Kč jsme tak distribuovali mezi následující organizace:

Nadační fond dětské onkologie Krtek při Klinice dětské onkologie FN Brno - děti z 1. stupně si přály pomoci také nemocným dětem.

Česká společnost přátel zvířat – podpora dětí z 1. stupně směřovala opuštěným a týraným pejskům z útulku Psí domov.

Azyl Jiřina Skoumalová z.s. - na 1. stupni mysleli kromě dětí v nemocnici a pejsků i na opuštěné kočičky.

ZOO Praha – žáci 2. stupně se se svým příspěvkem chtěli podílet na obnově fauny v Austrálii, kterou na přelomu letošního roku ničily rozsáhlé požáry.

Zapojení praktikantů do distanční výuky

Těsně před tím, než začala distanční výuka, k nám do školy nastoupilo několik studentů Pedagogické fakulty MU v Brně na svoji praxi, a to někteří na asistentskou, někteří na učitelskou. Přestože výuka neprobíhala ve škole, podařilo se nám úspěšně zapojit praktikanty do distanční výuky. Podíleli se na tvorbě prezentací a pracovních listů, které dostávali žáci domů. Někteří vytvářeli po dohodě s vyučujícími testy, natáčeli výuková videa, která pomáhala žákům doma lépe pochopit probíranou látku. Dále se podíleli na přípravě projektů a výukových materiálů, které budeme moci využívat příští rok při běžné výuce ve škole.

V neposlední řadě nám pomohl i jeden z praktikantů s administrativně náročným rozjezdem e-learningového systému Moodle, díky kterému měli naši žáci druhého stupně téměř od počátku distanční výuky přehledně a jednotně zadávané učivo ve všech předmětech.

Rádi bychom touto cestou poděkovali všem studentům za jejich pomoc.

Radka Johnová

Galský horský příběh

Na poslední únorovou sobotu připadl na naší škole odjezd na zimní školu v přírodě, kterého se mohli zúčastnit děti z 1. stupně. Celkem se přihlásilo 45 dětí, které se sešikovaly jako jeden muž pod mostem v Řečkovicích, který je už tradičním místem pro tento druh setkání.

Rekordní počet prvňáčků (21!) sliboval nevšední zážitky a zároveň kladl ty nejvyšší požadavky na paní učitelky, ze kterých se jakoby mávnutím kouzelného proutku staly lyžařské instruktorky.

A když druhý den přijely naše bývalé žákyně Zuzka, Kája a Terka, které nám pomáhaly s doprovodným programem, bylo jasné, že i zážitková část školy v přírodě bude na té nejvyšší úrovni.

Celý doprovodný program byl v duchu bájných Galů Asterixe, Obelixe a Panoramixe, kteří na každý večer připravili dětem nejedno emoční překvapení. Když k tomu přidáme kvalitní lyžařský výcvik v podání našich učitelek, které si jako vedlejší úvazek přibraly funkci římských senátorek, aby tak měly dokonalý přehled o celkovém dění, je jasné, že jediné, co mohlo zastavit tuhle slibně rozjetou lyžařskou párty, byl nedostatek sněhu, který po celou letošní sezonu byl asi pro každého lyžaře noční můrou. Každým dnem sněhu pomaličku ubývalo a už se zdálo, že přeci jen v některých dnech budeme muset sáhnout po náhradním programu. Když však bylo nejhůře a optimismu ubývalo, sestoupil mezi galský lid bájný Caesar, který jako samozvaný vládce místního hynčického průsmyku vyslovil jedno neskromné přání: „Ať sníh zůstává s touto krajinou.“ Přání bylo vyslyšeno u nejvyšších římských bohů a tajný lyžařský sen se stal realitou. Lyžařská párty tak mohla pohodlně dojet až do svého cíle, ve kterém čekal tajný římský poklad pro každé zúčastněné Galče.

Pavel Váňa

Lyžařský výcvikový kurz aneb Dobývání severního pólu

Letošní lyžařský kurz 7. ročníků proběhl opět v oblíbeném lyžařském areálu Hynčice pod Sušinou. Sjezdovky různých náročností byly i navzdory slabším sněhovým podmínkám sjízdné a i přes počáteční nepřízeň počasí jsme každý den vyráželi na svah zdokonalit své lyžařské dovednosti. Zatímco zkušení lyžaři pilovali carvingový oblouk, ti méně zkušení se naučili bezpečně sjíždět nejen cvičné louky, ale i prudší svahy, vyvézt se sedačkovou lanovkou či pomou, což pro začátečníka kolikrát není věc úplně snadná.

V doprovodném programu se žáci vydali na cestu k dobytí severního pólu a dokázali se postavit nejedné nástraze. Zdolávání náročného terénu v podobě překážkové dráhy komplikovala polární noc. Jindy se proměnili ve psí spřežení nebo samotné Eskymáky. Když ne ze sněhu, tak alespoň z cukru stavěli iglú. Nakonec se opět potvrdilo, že cesta může být cíl, a najít severní pól, což se všem podařilo, je jen málo proti tomu, co všechno pěkného mohly děti objevit v sobě samých a hlavně mezi sebou navzájem.

Helena Pavloušková

Ten virus
Kaderka Jiří

Ten hrozný virus už je fakt všude
to fakt nevím, co za pár let bude
vyprodané regály, lidi mají roušky
odložily se nám i přijímací zkoušky.

Už mě to fakt zavřený doma nebaví
kdy začne zase škola, to ti nikdo nepoví
spaní do oběda to je fakt plus
učit se doma, to je opravdu hnus.

Už mě z toho bolí všeho hlava
v tramvaji pár lidí, to je ale doprava
až to skončí, to je pěkná představa
potom už bude blbě na tom má postava.

Už se s vámi všemi loučím,
protože této básničce poroučím
dám si vitamin C a k tomu džus
budu zdravý jak rybka, tak čus.

Karanténa očima žákyně 9. ročníku

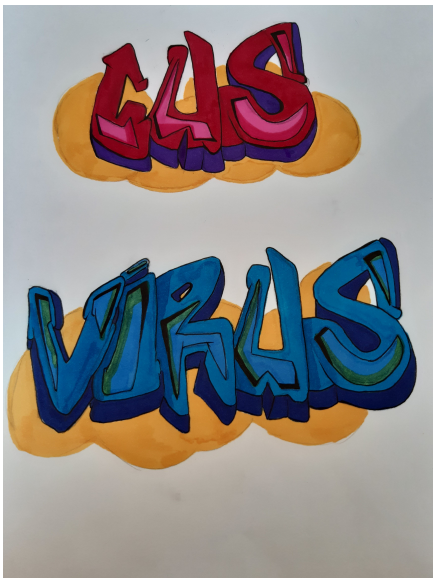

Když jsem se poprvé dozvěděla o tom, že kvůli koronaviru asi zavřou školu, byla jsem samozřejmě ráda, jelikož kdo z nás mladších má rád půldenní sezení ve škole? Když se poté tato zpráva rozezněla školním rozhlasem, naše třída vybuchla radostí. V dalších hodinách nám poté učitelé zadávali předběžné práce, protože nevěděli, jak dlouho bude škola zavřená.

Nakonec se vyhlásila celostátní karanténa a zákaz vycházení bez roušek.Upřímně. Po dvou dnech jsem se začala nehorázně nudit. Nudila jsem se až tak moc, že jsem v jednom dni dodělala všechny domácí úkoly, co jsem měla zadané, a téměř až netrpělivě jsem čekala na další. Potom jsem začala lenošit. Četla jsem si, hrála na klavír nebo jsem psala různé příběhy, které mi v nezaměstnané mysli vyskakovaly jeden za druhým. Nakonec jsem přemýšlela, jak asi karanténu přečkávají ostatní mí vrstevníci.

Vypřemýšlela jsem toto: Dnešní děti, ať už se jedná o šestileté, devítileté nebo nás patnáctileté, jsou zvyklé na rychlý a stabilní internet. Kdyby spadl, asi by je všechny zachvátila panika. Nemohly by hrát hry, nemohly by si psát s kamarády, nemohly by dělat nic, jak se dnes říká, „online“. A ano. Mluvím i o malinkých dětech, jejichž rodiče jsou schopni jim v šesti letech založit Facebook. Já osobně jsem měla štěstí, že když jsem měla šest, mí rodiče mě drželi od internetu co nejdál a moje největší starost byla, jestli můžu jít ven nebo jestli si dokážu hrát se všemi mými hračkami najednou.

A tady nastává další problém. Pokud už se zadaří najít dítě, které ani neví, co to internet je, asi bude chtít jít ven, když bude sluníčko. Jenže jak na to? Malé děcko si asi nebude chtít vzít roušku, ve které se špatně dýchá. Při poskakování venku se určitě zadýchá. Buďto s ním rodič musí jít, nebo ho prostě nechá doma. Dítě si začne hrát s hračkami, které ho ovšem za chvíli omrzí, vždyť jsou pořád stejné. Začne si tedy hrát, jako když je venku. Míč hází na stěnu a přitom shodí z poličky vázu s kytkami. Začne skákat přes švihadlo a za chvíli vám na dveře buší rozzlobení sousedi, že jim strop padá na hlavu. Nakonec mu rodiče do ruky vrazí telefon na celé dny si potom užívají klidu a pokoje.

Přesuňme se k nám mladistvým, kteří jsou nesmírně rádi, že nemusí ráno vstávat do školy a u úkolů můžou podvádět. Internet jede v pořádku, hry se taky rozjíždí rychle jako vždy. Celý den tedy prosedí u počítače, kde se buďto dívají na filmy, nebo poslouchají písničky a projíždí Facebook. Když zrovna nesedí u komplu, stačí jim vzít do ruky mobil, lehnout do postele a jít na Instagram, Twitter nebo si psát přes Snapchat. Vydrží to možná tak dva až tři dny, kdy se to pro ně stane stereotypem. Učení zatím není nijak těžké, vždyť se jenom opakuje. Jenže karanténa trvá moc dlouho, takže se jim zoufalí učitelé snaží vysvětlit novou látku, kterou oni nechápou. Po pěti minutách shrbení nad učebnicemi a s hlavou v dlaních si začínají s láskou vzpomínat na školu. Zlostně tedy učení shodí ze stolu a znovu popadnou telefon. Po chvilce je i to začne nudit, takže mobil odloží a začnou přemýšlet, co asi dělají jejich kamarádi. Telefon znovu zapnou a napíšou jim v naději, že se zabaví psaním si s přítelem.

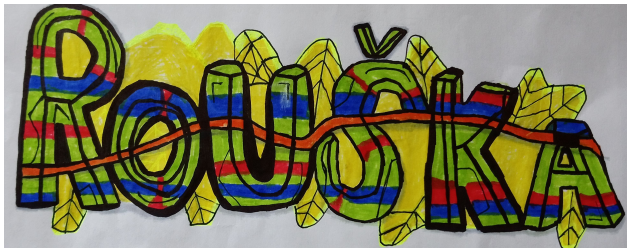

Já: Ahoj!
Kamarád: Ahoj!
Já: Jak se máš?
Kamarád: Jde to, co ty?
Já: Taky. Jak jinak přežíváš karanténu?
Kamarád: Ale v pohodě, co ty?
Já: Já taky.

A tímto to končí, jelikož ani jeden neví, co dál. Já osobně jsem takových rozhovorů absolvovala už mraky. Myslím, že karanténa má na dnešní mládež, a tudíž i na mě celkem špatný dopad. Ale osobně musím říct, že poté, co mě začal nudit stereotyp brouzdání po sociálních sítích, začala jsem zkoušet věci, které bych jindy nedělala. Ze šuplíku zapomenutých věcí jsem třeba vyhrabala YOYO, každý večer jsem začala cvičit nebo se zkouším naučit nový jazyk. Takže pokud toto čte nějaký teenager, tak mu vzkazuji: „Pokud se nudíš, běž si projít bažinu nepořádku támhle v rohu pokoje, třeba tam najdeš nějakou zajímavou věc, při pohledu na níž tě napadne, jak s ní naložit. Začni cvičit, vždyť celodenní sezení a požírání nezdravých jídel ti moc nepomůže. Zkus něco nového a třeba dojdeš k zajímavým výsledkům.“

Kateřina Škárová, žákyně 9. ročníku

Domácí vzdělávání druháčků v době karantény

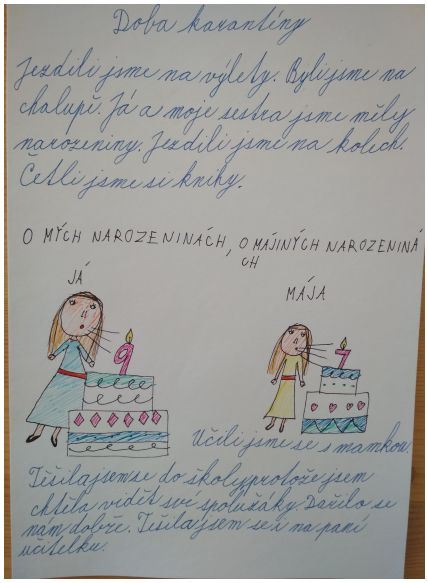
Doba karantény

Jezdili jsme na výlety. Byli jsme na chalupě. Já a moje sestra jsme měly narozeniny. Jezdili jsme na kolech. Četli jsme si knihy.

O MÝCH NAROZENINÁCH, O MÁJINÝCH NAROZENINÁCH

JÁ

MÁJA

Učili jsme se s mamkou.

Třetí jsem šel do školy, protože jsem chtěla vidět své spolužáky. Dařilo se nám dobře. Třetí jsem šel na paní učitelku.

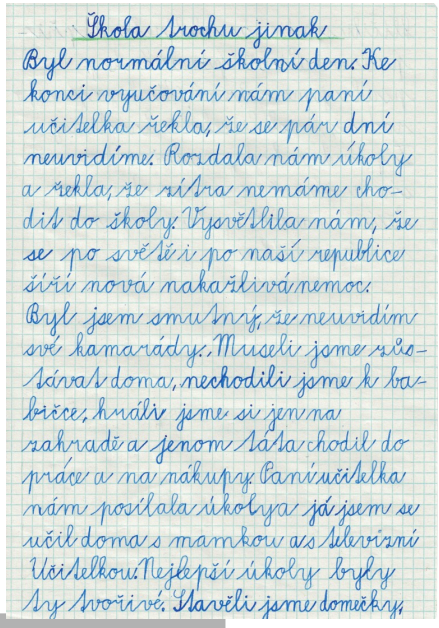
Škola trochu jinak

Byl normální školní den. Ke konci vyučování nám paní učitelka řekla, že se pár dní neuvidíme. Rozdala nám úkoly a řekla, že zítra nemáme chodit do školy. Vysvětlila nám, že se po světě i po naší republice šíří nová nakažlivá nemoc.

Byl jsem smutný, že neuvidím své kamarády. Museli jsme zůstávat doma, nechodili jsme k babičce, hráli jsme si jen na zahradě a jenom táta chodil do práce a na nákupy. Paní učitelka nám posílala úkoly a já jsem se učil doma s mamkou a s televizní učitelkou. Nejlepší úkoly byly ty tvořivé. Stavěli jsme domečky, klíčili semínka, uklízeli a připravovali si pomazánky, psali jsme různé články o jaru, o rodině, kreslili sebe i květiny.

Z pár dní byly nakonec dva měsíce a já už se opravdu moc těším na své spolužáky a na paní učitelku.

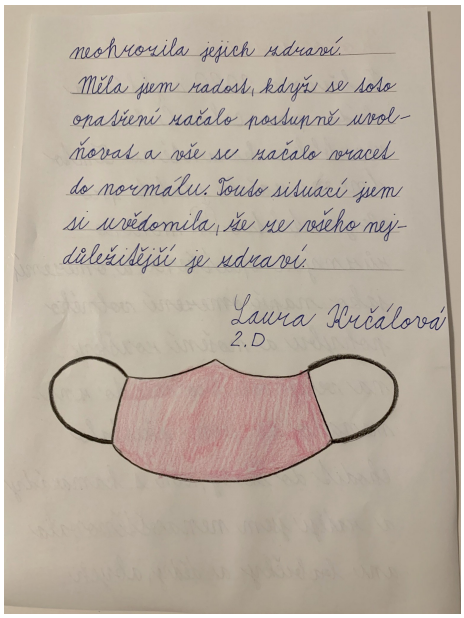
neohrozila jejich zdraví.

Měla jsem radost, když se toto opatření začalo postupně uvolňovat a vše se začalo vracet do normálu. Touto situací jsem si uvědomila, že ze všeho nejdůležitější je zdraví.

Laura Hrčálová
2.D

Jak se mi žije v době celostátní karantény?

V době celostátní karantény se mi den jako takový poměrně změnil. Místo o půl sedmé vstávám nejdříve v osm, a tak co se týče spánku, nemám si na co stěžovat. Po snídani, kterou mi většinou nachystá maminka, si sednu k počítači a podívám se, jestli mi nepřibyly nějaké další úkoly. Většinou celé dopoledne strávím učením. A pak se jdu na obědvat. Myslím si, že oběd je na celostátní karanténě velké plus, protože musím uznat, že v porovnání se školní jídelnou vaří mamka jako michelinský kuchař :)

Odpoledne se vydávám venčit pejska. Pokud je venku hezky, procházkou s pejskem to nekončí a vyrážím spolu s dalšími členy rodiny na procházku do Zamilovaného hájku. Když je ale zataženo, zůstávám doma a buď hraji na klávesy, na kytaru, nebo si jdu povídat se svými sestrami.

Většinou se zapovídáme a od-poledne uteče jako voda. Pak mě čeká večeře. Po ní trávím hodně času s telefonem v ruce. Když už jsem unavená, začnu se chystat do postele a jdu spát.
Na celostátní karanténě mi asi nejvíce vadí to, že nemůžu vidět své kamarády nebo spolužáky a mohu se pohybovat jen v okolí mého domu. A další věcí, kterou nehodnotím úplně kladně, je, že každý den dělám pořád to stejné.

Doufám, že se tato situace co nejdříve zlepší, abychom mohli žít tak, jak jsme žili před karanténou.

Hana Kopecká,
žákyně 7. ročníku

Vzkazy prvňáčků paní učitelce během karantény

Ani prvňáčci doma během karantény nezaháleli a psali vzkazy paní učitelce. Při procházce jarní přírodou sbírali rostlinky do herbáře a ve slabikáři se seznámili s písmenkem G pomocí textu o galerii, proto si vytvořili vlastní galerii. Kromě toho tvořili i výtvarná díla a pomáhali mamince při pečení např. jidáše.

Iveta Rašovská,
Libuše Švecová

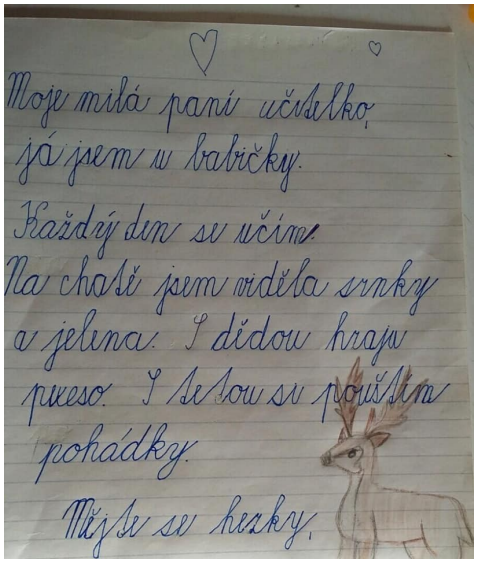

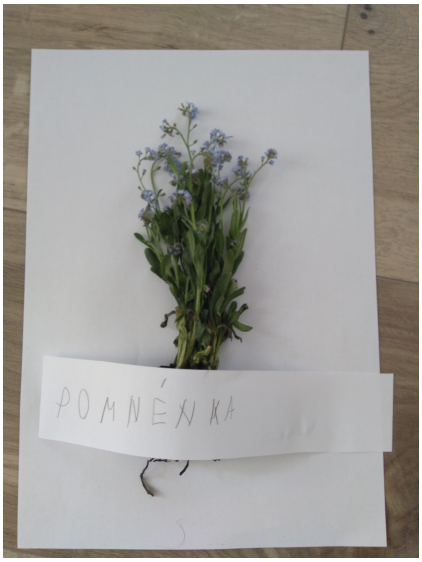

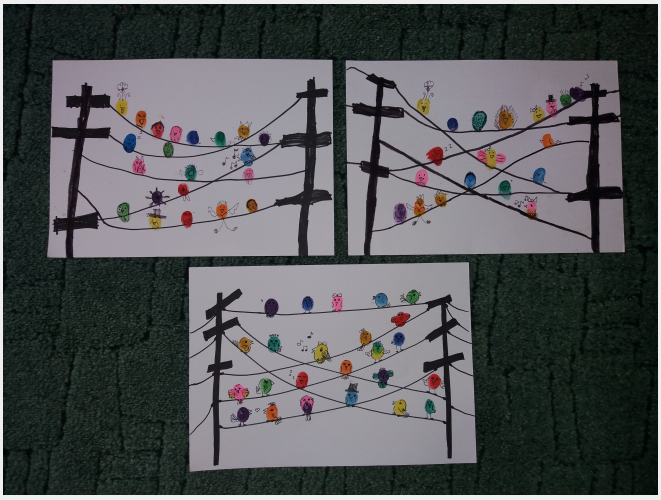

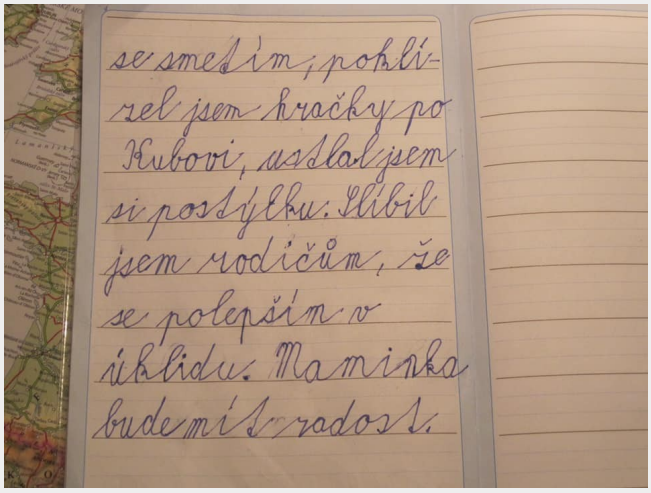

Moje karanténa – druhý vstup

Než jsem začala psát další část, spočítala jsem si, že od té doby, co vláda vyhlásila celostátní karanténu, uplynulo 38 dní. Těchto 38 dní prožili všichni lidé jinak. Já osobně jsem je prožila doma a za celou dobu jsem byla všeho všudy čtyřikrát venku, i když vím, že bych měla chodit ven častěji.

Za oněch uplynulých 38 dní jsem nabrala trochu svalové hmoty, a dokonce jsem zhubla tři kila. Také jsem napsala spoustu kapitol do mé knihy a spoustu knih z mé soukromé knihovny jsem přečetla. Začínají mi ale chybět knihovny veřejné. Bohužel jsou do odvolání zavřené, stejně jako většina obchodů. Teď už to snad bude lepší.

Když už jsme ale u těch knih, začala jsem si psát čtenářský deník. Zatím tam mám zapsané jen dvě knihy a na třetí pracuji, ale je to jen proto, že jsem v určitých věcech dost velký perfekcionista, a proto jsem si tam přemalovávala přebaly knih. Šest vran má na přebalu opravdu složitý obrázek. Nicméně, než deník dokončím, bude to nějakou dobu trvat, takže o nějakou zábavu mám postaráno.

Co se týče joja, o kterém jsem psala v předešlém vstupu, moc pokroky nedělám. Jojo by mělo volně prokluzovat, aby se s ním mohly dělat nejrůznější triky, ale mně se bohužel vždycky zamotá a po vyhození se mi okamžitě vrátí do ruky, což je špatně. Ale nevzdávám to a každý den to trénuji.

Dělám pokroky i v hudbě. Cvičím na housle a musím říct, že dělám celkem pokroky.

Cvičím také na kytaru, ale tam moc pokroky nedělám, protože na ni nehraji tak často, a hlavně mi to nepřijde moc důležité, jelikož na občasné hraní a hraní na táborech mi stačí to, co umím. U klavíru jsem se vrátila do časů, kdy jsem klavír studovala ještě v hudebce a začala jsem hrát stupnice, různé etudy a s radostí přicházím na to, že moje ztuhlá levá ruka se začíná probouzet k životu.

Co se školy týče, stává se z toho autopilotní činnost. Ráno vstanu, nasnídám se, projdu ranní hygienou, sednu k počítači, který zapnu, mezitím si uvařím čaj do konvičky a s hrníčkem se vrátím ke stolu do pokoje.

Otevřu prohlížeč v Edookitu a Moodle a studuji, kam kteří učitelé napsali své úkoly, rozvrhnu si, co který den udělám, a začnu makat. Nakonec deset minut sedím se sluchátky v uších a poslouchám muziku. Poté se zvednu a jdu cvičit na housle, zpěv a potom si na nějakou dobu sednu ke klavíru, nebo s kytarou v ruce. Po obědě je vyhlášen nějaký odpočinkový čas, který využívám buďto ke čtení, psaní, nebo čisté prokrastinaci.

Jakmile se začne vařit odpolední kafe, ve svých činnostech buďto pokračuji, nebo je prostřídám za trénování s jojem, nebo znovu zasednu k hudebním nástrojům. Příjemná změna nastává, když se s někým domluvím, že se půjdeme projít. Další příjemná změna přichází s hudbou trochu z jiného soudku. Když máme teď tolik toho volného času, s tátou jsme začali pracovat na naší vlastní tvorbě hudby, což je přesně to, kde chci jednou skončit.

Dokonce i včera jsem prošla další událostí, která rozbořila rutinu včerejšího dne. Dostala jsem za úkol na oběd usmažit palačinky, což pro mě, která opravdu v kuchyni nemá co dělat, byla celkem výzva. Odpoledne jsem šla potom s kamarádem ven, což mě probralo a utvrdilo v tom, že zase nějaký čas vytáhnu paty z domu ne jen proto, abych vynesla odpadky.

Možná se opakuji, ale i tak musím říct, že karanténa má své plusy i mínusy. Máme sice spoustu času dělat všechno, na co jsme ten čas nikdy neměli, někteří lidé karanténu dokonce nazývají časem objevování. Bohužel za chvilku některým dojdou na nové objevování nápady a činnosti, které dělali doposud, je začnou otravovat. Začne jim chybět starý život, ve kterém byli samý spěch a shon, neměli na nic čas a o víkendech byli rádi za trochu volného času. Já osobně jsem za něco takového ráda. Jsem ráda, že jsem se narodila do doby, kdy jsem v dětství měla sníh v zimě. Že jsem v létě zažila maximálně třicet stupňů nad nulou, a to už byly tropické teploty.

Jsem ale také ráda, že si jakožto umělec, který se dostal na konzervatoř, nemusím dělat starosti s přijímacími zkouškami.

Možná jsem nezažila první ani druhou světovou válku, ani vládu komunistů, ale jsem ráda aspoň za to, že teď už vím, jaké to je žít v karanténě, schovávat se před virem, který mě možná nezabije, ale průběh nemoci, kterou způsobí, bude opravdu nepříjemný. Jsem ráda, že vím, jaké to je vědět, že pokud se něco stane, nemůžeme z republiky ven. Možná je to divné, ale jsem ráda, že až se mě jednou nějaké dítě zeptá, jaké to bylo, když celému světu vládl COVID- 19, budu moct něco říct.

Kateřina Škárová, žákyně 9. ročníku

Páťáci se také činili

Žáci z 5. ročníku si mezi spěchem s posíláním domácích úloh udělali čas věnovat se jen sobě a své fantazii a vznikly zajímavé kresby, malby, plyšové hračky nebo i pochutiny či velikonoční zdobení. Lenka se ponořila do fialového snění, Alexie ušila chlupatou lamu, Valentina se pustila do krajinomalby, kterou ocení zvláště člověk, který se již o něco podobného někdy pokoušel. Jakub kreslil pokoj svých snů, Kryštof vložil velikonoční vejce do střapatého stojánku z perníku, Anička pekla veky a jiná překvapení.

Lucie Ullmannová

Karanténa očima pedagogů

Každý to prožíváme jinak - učitelé prvního a druhého stupně, třídní učitelé, učitelé žáků devátých tříd. A právě o deváťácích bychom rádi napsali. Kvůli karanténě se ocitli v nelehké situaci. Něco, co už chtěli a měli mít za sebou, se jim stále vzdalovalo. Snažili jsme se jim pomáhat, co to šlo, ale motivační prostředí třídy, které před přijímačkami spojuje společný cíl, jim očividně chybělo. Snažili jsme se jim s kolegy nastavit týdenní plány tak, aby příprava byla jasná, srozumitelná a s jednoduchou zpětnou vazbou.

Ne všichni žáci měli při domácím vzdělávání srovnatelné podmínky, ať už měli například nedostatečné technické zázemí nebo měli k dispozici jeden počítač pro celou rodinu, hlídali mladší sourozence, když byli rodiče v práci.

U někoho zvítězila přirozená lenost a počítač sloužil k nejrůznějším účelům, ale nikoliv k sebevzdělávání. Rozdíly v kvalitě domácí práce žáků vyšly zřetelně najevo, když jsme se začali dvakrát týdně setkávat a intenzivně opakovat. Někteří jedinci zvládali distanční výuku bez větších problémů, jiní během této doby objevovali své mezery a nedostatky, někteří se setkali s neúspěchy. Našla se ovšem i řada žáků, kteří domácí přípravy podcenili, nepřiznali si svoji chybu a hledali zástupné důvody svého neúspěchu. Pracujeme s dětmi rádi, dává nám to smysl a děláme všechno pro to, aby se jim přijímací zkoušky podařily. Míč je ale i na jejich straně.

Těšili jsme se však také na konec roku, kdy se všichni sejdeme a zůstanou nám i přes nestandardní pololetí na školu pěkné vzpomínky.

Učitelé českého jazyka v 9. ročníku

Já vs karanténa
3. dubna 2020

Dnes je 3. dubna a od doby, co jsme doma, už je to pěkných 23 dní. Za tu dobu už jsem se naučila, jak si vše naplánovat a rozvrhnout, abych pak nebyla pozadu, ale zcela upřímně, první týden nebyl vůbec jednoduchý. Pojďme se podívat na můj den už v trochu zaběhlém režimu.

Tím, že nemusíme teď nikam docházet a školu máme doma, tak jsem se rozhodla si přispat, vstávám kolem 7:00, ale než vylezu z postele, čas běží a je okolo 7:30 a já se vydávám na snídani. Snídani mi chystá mamka, občas to nechá i na mně, ale to ve výjimečných situacích, když zrovna nestíhá do práce. Protože do práce chodí kvůli karanténě jen dvakrát do týdne, snídani si sama chystám jen zřídkakdy. Po snídani jsi jdu vyčistit zuby a převléct se. Kdybych zůstala celý den v pyžamu, nic zřejmě neudělám. Je okolo 9:00 a já se přihlašuji do školního systému Edookit, abych zjistila, co je nového a potřeba udělat. Dnes toho naštěstí není mnoho, a tak vše potřebné zvládnu do oběda. Tedy až na test do zeměpisu, který si napíši později.

Obědvám okolo 12:30, není nad domácí kuchyni :) Po obědě je čas na polední

pauzu. Dnes si jen tak posedím na gauči s telefonem v ruce… Kolem druhé se odhodlám začít dělat opět něco užitečného, uklidím myčku a pak se vydám napsat test do zeměpisu. Nejdříve vyplním jen cvičný test, který pro nás pan učitel nachystal v rámci opakování. Po vyplnění jsem si skoro jistá, že test naostro zvládnu bez chyby. A taky že ano! Po testu se zvedám a jdu vyvenčit pejska, který už čeká u vchodových dveří a nervózně vrtí ocáskem, že by potřeboval ven. Beru vodítko, roušku a jdeme! Obejdu s ním blok, aspoň chvilka na čerstvém vzduchu.

A už jsem zase zpět doma, hodiny ukazují 16:00 a to je čas na to, abych šla cvičit. Ano, máme úkoly i do tělocviku. Inspirací jsou mi videa, které nám paní učitelka zaslala. Po pár zhlédnutých videích už toho začínám mít dost, a tak si pustím nějaké poslední video a jdu se umýt. Pak zjišťuji, co dělá zbytek rodiny. Nejdéle se zdržím u sestry v pokoji, kde probereme všechno možné.

Okolo 19:00 večeřím. Po večeři odcházím do svého pokoje a pouštím se do dopsání mého domácího úkolu „Den v karanténě“. Po pár hodinách mám hotovo, a tak už jen projedu na internetu novinky a půjdu si lehnout, protože zítra MĚ TO ČEKÁ ZNOVU!!!

Eva Kopecká, žákyně 7. ročníku

Výuka na prvním stupni po 25. 5. 2020

Nástup do školy na prvním stupni po 25. květnu 2020 díky pedagogům, dětem, ale i jejich rodičům proběhl bez problémů. Děti byly rozděleny do skupin v počtu maximálně 15 žáků a každá skupinka měla přiděleného učitele, případně pedagoga na odpolední pobyt ve škole. Všichni pedagogové i žáci se museli seznámit s hygienickými opatřeními, která je třeba dodržovat, a smířit se i s tím, že kamarádi jsou v jiné skupince a nelze s nimi navzájem sdílet malé radosti a starosti, že na všemožné nápady, které spolu rádi řeší, je nás vždy jenom půl. Na druhou stranu se otevřely nové možnosti, např. čas popovídat si o zajímavostech častěji než obvykle, sdílet své zážitky s ostatními, učivo obohatit vlastními zájmy a poznatky z dané oblasti. Určitě také myslíme na děti, které z různých důvodů zůstaly doma a plní si výuku na dálku. Tyto děti pracují doma a jsou v kontaktu se svými učiteli. Někdy se podaří poslat pozdrav ze školy i od jejich spolužáků.

Nová pravidla se dodržují i v jídelně, na chodbách, při příchodu do školy i odchodu ze školy. I přes všechny změny a různá nařízení se zdá, že je nám spolu dobře, daří se nám plnit nové úkoly a vznikají zajímavé práce dětí, ze kterých se společně můžeme radovat a posouvat rozvoj a vzdělávání dětí stále dál. Těšíme se na dobu, kdy se zase společně sejdeme ve své třídě a bude vše, jak má být.

Libuše Švecová

Poděkování zaměstnancům naší školy

Výuka na prvním stupni naší školy probíhá opět od 25. května 2020. Žáci se nejen učí, ale také si sdělují zážitky z doby, kdy se nemohli potkávat. Zaměstnanci školy byli oceněni poděkováním, kterého si vážíme a za které děkujeme!

Ráda bych Vám a všem učitelům, kteří se podíleli na přípravě návratů dětí do školy, poděkovala za všechna opatření a přípravy, díky kterým se dnes mohly děti 1. stupně vrátit do školních lavic. Velice si toho vážíme a také nám to pomůže, neboť i my se vracíme do práce. Dcera dnes říkala, jak máte vše zorganizované, jak je upravená jídelna a stále tam někdo chodil dezinfikovat stoly. Děti se do školy moc těšily, mnohem více než po prázdninách. I přesto, že to pro Vás muselo být složité, tak jste to dokázala doladit tak, aby děti mohly nastoupit. Ještě jednou velice děkujeme a doufáme, že i tato veškerá opatření budou dočasného charakteru a nastane nám znovu běžný život s běžnými starostmi a radostmi.

S poděkováním Královi

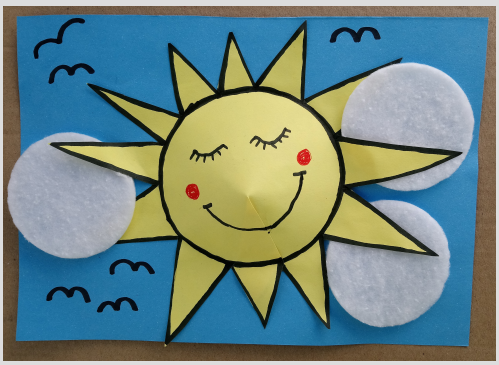

„A vše je jinak“

Na druhé pololetí jsme si spolu s žáky, kteří navštěvují školní družinu, namysleli a naplánovali spoustu společných her, projektů a akcí - tradičních i zcela nových. Těšili jsme se, jak si je užijeme, ale nebylo nám přáno.

Naštěstí jsme stihli alespoň žabí bál. Velmi zdařilý rej masek žabáků a žabiček, žabích princů princezen vystřídala řada soutěží. Pak jsme si zařádili při žabím tanci a nakonec byly všechny děti odměněny, ať už diplomem za nejkrásnější masku a za vítězství v soutěži nebo alespoň malou sladkou odměnou.

Pevně věříme, že si po prázdninách všechny ztracené chvíle vynahradíme.

Hana Jankowská

Prevence závislostí v době distančního vzdělávání

Přestože nás karanténa „uvěznila“ v bezpečí domova, věnovali jsme pozornost i rizikovému chování, které na dospívající i na nás dospělé ve společnosti občas číhá. Umožnili jsme dětem sdílet své otázky, myšlenky a zkušenosti prostřednictvím online diskuzí a skupinových prací. Žáci měli možnost zhlédnout videa či přečíst si zajímavé články, udělat si svůj názor a ten sdílet a ověřovat ve třídním fóru.

Věnovali jsme pozornost závislostem na alkoholu, nikotinu i drogách. Zároveň jsme nezapomněli ani na závislost na moderních technologiích, která je mezi dospívajícími rozšířená. Přikládáme ukázky skupinových prací, které děti díky dobré organizaci práce zvládly i v době výuky na dálku.

Učitelé předmětu člověk a zdraví

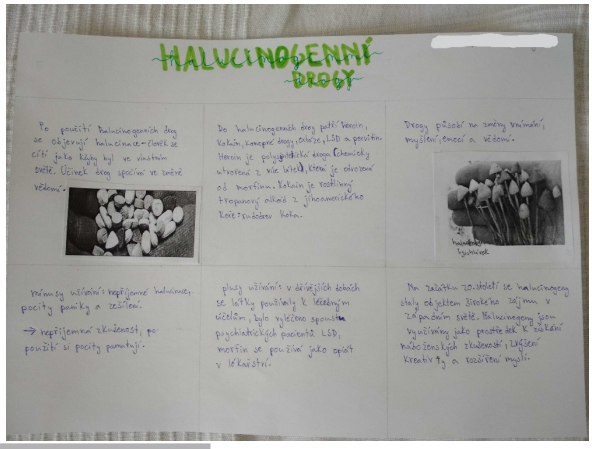

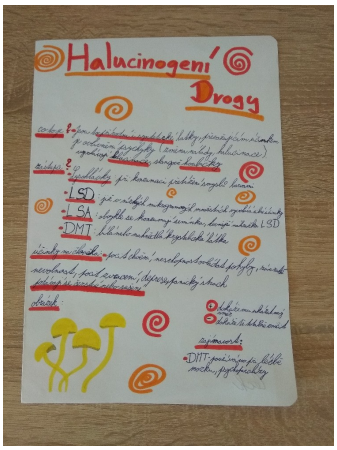

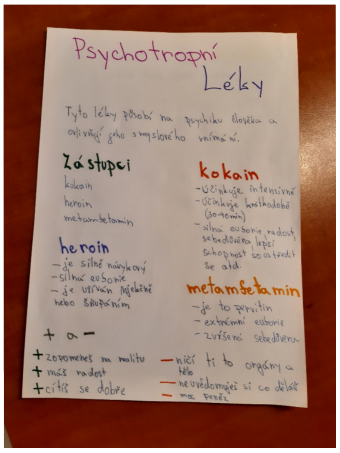

Naše škola vzdělává nejen děti, ale i budoucí učitele

Naše škola patří mezi fakultní školy, které vzdělávají nejen děti, ale i budoucí učitele. Zpětnou vazbu na spolupráci s naší školou nám poskytl jeden z praktikantů:

Do distanční výuky na ZŠ Horácké náměstí jsem byl zapojen téměř okamžitě po vypuknutí koronavirové krize. Od začátku jsem vypomáhal učitelům různých předmětu nejčastěji se zpracováním výukových prezentací, což pro mě byla velmi příjemná a přínosná zkušenost. S učitelským sborem probíhala komunikace na výborné úrovni. Troufám si tvrdit, že tato vzájemná spolupráce obohatila obě strany.

Martin Daňhel, praktikant

Projekt zaměřený na FIE je u konce

Naše škola se zapojila v roce 2017/18 do projektu Rozvojem sociální gramotnosti k úspěchu CZ.02.3.61/0.0/0.0/16_012/0000616, který je realizován brněnskou Ligou lidských práv https://llp.cz/o-nas/nase-projekty, jež spolupracuje s pražskou organizací Charlie Karlín http://charliekarlin.cz/projekty/sofie/ a autorizačním tréninkovým centrem ATC metod prof. Reuvena Feuersteina http://www.atc-feuerstein.cz/.

Projekt byl tříletý, s koncem tohoto školního roku 2019/20 tedy končí. Během jeho trvání bylo proškoleno šest pedagogů v kurzu FIE 1 a dva pedagogové mají jako nadstavbu i kurz FIE Basic. Další školení jsou již naplánována i na příští školní rok.

Tři roky probíhaly zdarma jednou týdně kroužky FIE pro žáky 1. a 2. stupně, přičemž každý mohl být naplněn pěti žáky. Obsahem kroužků byly instrumenty Uspořádání bodů, Orientace v prostoru, Ilustrace a Kategorizace. Děti se učily vytvářet strategie, uplatňovat různé principy, přemýšlet nad přemostěním do reálného života, pracovat s chybou. Také si upevňovaly pravolevou orientaci vůči sobě i vzhledem k jiným objektům, sdílely s ostatními spolužáky své zkušenosti a mohly si uvědomit, že k jednomu cíli vede mnoho cest, přičemž všechny mohou být správné.

Po celou dobu projektu jsme byli centrem kolegiální podpory a nabízeli jsme ochutnávky FIE dalším kolegům, školám, organizacím, rodičům i studentům Pedagogické fakulty MU v Brně.

Metoda byla přijata se zájmem a velkým ohlasem. Je jisté, že přemýšlení nad způsobem, jakým se učíme učit, zaujme nejednoho posluchače. FIE je nástroj, jehož pomocí můžeme zlepšit své dovednosti, poznávat a organizovat informace, naučit se různé strategie, plánovat si život, ovlivnit své chování. Metodu lze využít u běžné populace v mateřské, základní a střední škole, u dospělých i seniorů, kteří chtějí zvýšit své možnosti přemýšlet.

FIE je zapracováno i do školního vzdělávacího programu, je nabízeno jako volitelný předmět v 6. a 7. ročníku. Projekt bude ukončen natáčením prezentace a mluveného slova, kde se posluchač dozví, proč jsme se rozhodli být školou s Feuersteinovým instrumentálním obohacováním, co tato metoda nabízí našim žákům, učitelům, v čem jsme viděli smysl a přínos celého projektu.

Závěrem lze říci, že společně cítíme důležitost rozvíjení schopnosti přijímat i jiné názory a chápat pohledy ze strany druhých lidí. Pak přestaneme bojovat jen za tu svou „správnou“ cestu, budeme všichni spokojenější a bohatší.

Petra Mendlová

Den Země trochu jinak

V letošním roce jsme nemohli oslavit Den Země tradičně. Každoročně organizujeme aktivity podporující vrstevnické učení. Předávání zkušeností starších žáků mladším učí žáky týmové spolupráci, rozvíjí komunikační dovednosti a posiluje sebevědomí. Tento naučný blok letos nebylo možné realizovat. Přesto naše škola našla způsob, jak si tento významný den všech milovníků přírody připomenout.

Pedagogové využili dlouhodobé spolupráce s projektem Jeden svět na školách a poskytli žákům prostřednictvím cíleného programu příležitost posílit své ekologicky zaměřené postoje. Uvedená organizace vydala jarní výzvu s názvem „Umění odpadu“ a aktivity byly také na toto téma cíleny. Každý zájemce z řad žáků naší školy měl díky webovému odkazu Jeden svět na školách přístup k výukovým filmům, které reflektují atraktivním způsobem danou problematiku a vedou k zamyšlení.

Zapojení do projektu vede žáky k vlastní aktivitě, k zájmu o druhé a o okolí a podporuje zapojení do veřejného dění.

Žáci devátého ročníku sdíleli reflexe filmů přímo při distanční výuce, protože téma ekologie pro ně bylo v tomto období stěžejní, a to v rámci přírodopisu.

Pro velké ekonadšence, srdcové ochranáře naší planety, byly dokumenty obohaceny o aktivity, které také mohli žáci plnit samostatně doma. K případné konzultaci mohli využít koordinátorů environmentálního vzdělávání na škole nebo svých třídních učitelů. Zapojení do projektu vede žáky k vlastní aktivitě, k zájmu o druhé a o okolí a podporuje zapojení do veřejného dění.

Žáci devátého ročníku sdíleli reflexe filmů přímo při distanční výuce, protože téma ekologie pro ně bylo v tomto období stěžejní, a to v rámci přírodopisu.

Pro velké ekonadšence, srdcové ochranáře naší planety, byly dokumenty obohaceny o aktivity, které také mohli žáci plnit samostatně doma. K případné konzultaci mohli využít koordinátorů environmentálního vzdělávání na škole nebo svých třídních učitelů.

Irena Procházková

Recitační soutěž na 1. stupni

Koncem února proběhlo na naší škole školní kolo recitační soutěže. Každá třída pečlivě vybrala ve třídních kolech dva až tři nejlepší recitátory a ti se utkali 25. února mezi sebou ve dvou kategoriích, a to 2. a 3. třída, 4. a 5. třída.

V obou kategoriích soutěžilo přes 20 recitátorů a porota měla velmi těžkou práci vybrat mezi nimi ty nejlepší. Po pečlivé poradě nakonec porota vybrala děti nejen s hezkou básní, ale i nejlepším přednesem, postojem a celkovým dojmem. U mladších dětí se umístily na **3. místě Anděla Bulantová a Kristýna Suchánková, na 2. místě Vesna Zemborská a Tea Formanová a 1. místo obsadili Zuzana Tupová a Petr Horký.** U starších dětí **3. místo obsadili Petr Sívek a Hana Kovárníková, 2. místo Vilém Doušek a Barbora Kunovská a 1. místo získala Luna Zemborská**. Výhercům gratulujeme a děkujeme všem zúčastněným.

Alžběta Vacková

Karanténa očima žákyně 8. ročníku aneb Karanténa nám otevřela oči

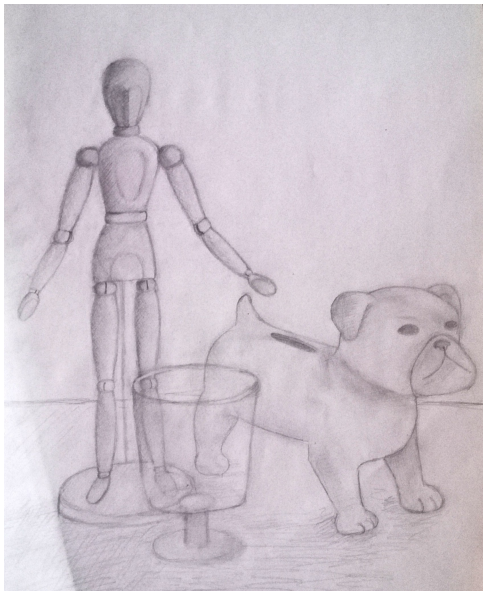

Jelikož je karanténa a všichni jsou doma už nějakou dobu, téměř každý si na to udělal svůj názor.

Jaký je ten můj? Na karanténě vidím spoustu pozitiv, avšak i negativ. Jedno z pozitiv je například to, že si rozhodně budujeme samostatnost, tedy alespoň já. Taky se naučíme lépe pracovat a komunikovat přes internet. To se určitě hodí do budoucna. Sice jsme omezeni v komunikaci s blízkými, ale zato se spolubydlícími, to znamená s rodiči, sourozenci a dalšími, si teď společného času můžeme užít až až. Konečně si uvědomíme, jak je příroda, slunce, čerstvý vzduch a všechno s tím spojené nesmírně vzácné. A nejen to. Taky například učitelé, kamarádi, rodina a čas strávený s nimi.

Je to určitě nějakým způsobem pauza od našeho běžného života, který je příliš hektický, stresující a kolikrát i stereotypní. Karanténa nám dá čas přemýšlet, konečně si to srovnat v hlavě, ujasnit si to, co v životě chceme a o co se budeme snažit, co změníme, ale taky si můžeme doma konečně pořádně uklidit a že už to chtělo...

Je to pro mě něco jako možnost začít žít jinak, věnovat se taky sobě a nejen ostatním, uvědomit si, jak jsou pro nás rodina a přátelé důležití, posléze přijmout sebe samu takovou, jaká jsem, a nakonec si ten život přece jen užívat.

Život na svobodě je dar a karanténa nám otevřela oči. Rodiče pro nás toho dělají tolik, že to snad nejde vyjádřit, ale co vyjádřit jde, je láska a vděk od nás. Na to nesmíme zapomínat.

Děkuji ti, karanténo, za všechno.

Amálie Dekanová, žákyně 8. ročníku

Fotky z trávení času během karantény

Přijímačky nanečisto přinesly nadprůměrné výsledky

Kromě výuky žáků na 1. stupni probíhala v plném proudu od 11. května příprava deváťáků na přijímací zkoušky. Souběžně s konzultacemi ve škole, které byly zaměřeny právě na řešení problémových úloh přijímacích zkoušek a shrnutí učiva, měli žáci možnost připravovat se také distančně prostřednictvím zadaných úkolů v LMS Moodle, které mohli také konzultovat se svými vyučujícími.

Zpětnou vazbu o přípravě na přijímací zkoušky žákům i vyučujícím poskytly přijímačky nanečisto, kterých se mohli žáci zúčastnit v naší škole. **Žáci podali v českém jazyce i matematice ve srovnání s celostátním průměrem předchozích roků nadprůměrné výsledky, ve kterých se odráží nejen píle žáků, ale i způsob výuky na naší škole.** Těší nás, že nadprůměrných výsledků žáci dosahují pravidelně již několikátý rok.

Roman Růžička

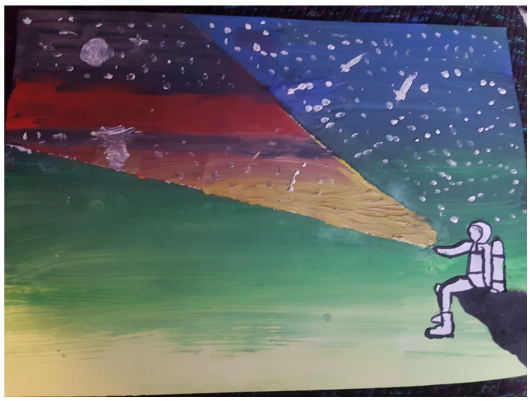

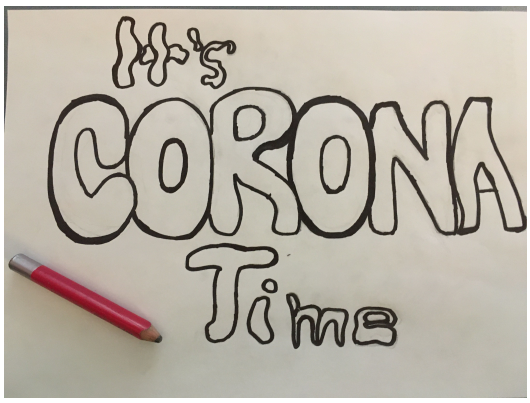

Pár slov k naší nově zrekonstruované zahradě

Nové prvky naší zahrady jsem již zmiňoval ve svém posledním článku, proto vám dnes některé představíme vizuálně.
Za dokončení mandaly bych rád poděkoval paní učitelce Leichmanové a třem žákyním 7.D za krásné provedení.

Dalším novým prvkem je kruhový amfiteátr, který nám na zahradě vytvořil druhé stanoviště pro venkovní výuku. Dřívější venkovní učebna je také zrekonstruovaná, a proto mohou na zahradě ve stejný čas být hned dvě skupinky (třídy) dětí.

Letošní jaro poznamenané uzavřením škol bylo nečekanou a ne zrovna pozitivní změnou plánů pro naši zahradu, kdy jsme očekávali, že první sezónu po rekonstrukci zahrady si ji děti v rámci vyučování budou sami zušlechťovat. To bohužel nebylo možné, ale díky pomoci zaměstnanců školy, asistentů i členů učitelského sboru je zahrada v moc pěkném stavu a všem zmiňovaným bych rád vřele poděkoval za jejich čas a úsilí, které zahradě věnovali.

Odměnou nám mohou být první skupinky dětí, které v rámci omezené výuky školní zahradu využívají a tráví tu čím dál více času nejen hrami, ale i učením na čerstvém vzduchu. Bohužel do zahrady zavítali i nezvaní hosté, kteří část zahrady poničili. Některé věci byly ze zahrady odcizeny. Případ byl postoupen Policii ČR a ta tento případ řeší jako odcizení a poškození cizí věci dle § 228 odst. 1 trestního zákoníku. Mrzí nás, že například sedm posekaných ovocných stromků nepůjde znovu zasadit, ale budeme muset několik let čekat, než nám zase začnou plodit.

I přes zmíněná úskalí je však zahrada ve velmi pěkném stavu a bylo by asi nejlepší, kdybyste si sami udělali obrázek, jak zde vše vypadá. Přijďte si zahradu prohlédnout a podívat se, kdo se usídlil v hmyzím hotelu, projít si hmatový chodník nebo se podívat na geologickou stezku. Můžete si zde také jen tak posedět a popovídat si na posezení venkovní učebny nebo amfiteátru zasazeného pod mohutnými korunami břízy a dubu. Cíle projektu rekonstrukce naší školní zahrady byly přiblížit výuku do přírodního prostředí a přiblížit žákům prakticky prvky ekologické výchovy, což se nám zdárně daří naplňovat.

Milan Navrátil